

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica V. Quadragesimæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

officio tuo non satisfacisti. Neminem ex Catalogo sibi ad famulandum Deus conduxit: nemo magnus evasit Dei amicus, qui omnia servitia sua ad calculos revocavit, aut, quid teneretur, quid non, examinavit. Multò autem minùs hic, qui pro singulis mercedem speravit, exigit, vel recipit. Gratis ergo Deo serviendum, ut servias non gratis, sed servias, ut sis gratus.

15. *Fugit in montem solus.*

Fugit honores JESUS, ut tu eos non secteris: & fugit in montem. Non enim qualibet fuga, fuga est, sed ille verè fugit, qui ad montem fugit; id est, qui soli Deo tanquam summo vertici, honorem tribuit, ipse verò sua humilitate supra omnes honores sæculi, & laudes hominum, ne ad ipsum pertingant se attollit. Hoc est accedere ad cor altum omni honore humano altius, ut exaltetur Deus, & in ipsum solum omnis honor redundet.

DOMINICA V.

Quadragesimæ.

I. *Quem te ipsum facis.* Luc. 8.

OJesu quem te ipsum facis, quando in Sanctissimo Sacramento cibum hominum te facis? quando ad me ingrederis, ut à me manducaris? quando à me manducari vis, rogas, jubes, gaudes? Nostine tu quis sis, nostine quis ego sum? Quem te ipsum facis, quando te mihi ita communicas, quando te ita propter me vertis, evertis, convertis, exinaniris, viliorem te memetipso reddis? O quem te ipsum mi JESU facis propter me! fac me quoque talem, fac me

me

me humilem, fac me qualem me esse desideras propter te. O homo quem sic creator dignatus, qui Redemptorem Deumque tuum es suscepturus, qui conviva Domini factus, quem te ipsum facis? Ah! quàm tepidus, quàm distractus, quàm vagus, quàm imparatus, quàm sine ulla fame ac præmeditatione accedis, quàm facile hoc cibo sumpto, te ad vana convertis? O conviva Dei, ô Christo satur homo! oblitusne quid modo egeris, quid obtinueris, quem manibus & ore tractaris? supra sortem Angelorum modo primum euectus, protinus ad lutum, feces, teporem, garrulitatem, evagationes recidis. Ubi morum compositio, ubi devotionis internæ sensus? O stulte, quem te ipsum facis? Christus te vult esse Divinum, tu te facis suam in volutabro luti, O utinam videres aliquando, quem te ipsum facis?

2. *Quis ex vobis arguet.*

Quis in Sole tenebras, in igne frigus inveniet? In Te ne peccatum sit mi JESU? Contemplare, ô Anima, defixis oculis innocentiam JESU, cui nec hostis quod objiciat habet; Gratulare ei, & quod tam purus sit, gaude. Sed cum ille tam sit innocens & mundus, & tamen talia in vita sua passus, quid tandem te decet? 2. Plurimumque nobis id accidit, de absentibus male loquimur, facta eorum consiliaque ac mores, culpamus, quibus palam objicere nihil possumus. O! utinam discamus frena imponere linguæ? 3. Quis mihi det vivere ut ita, adversariis, tam visibilibus quam invisibilibus, tum in vitam in morte, dicere possim, Quis ex vobis arguet me de peccato? solus Deus vere & secure dicere potest

g. Dr. L. Z.
Bicki
oper: ascel
Tomus III
N: V
58

potest, Quis ex vobis arguet me. Nos crebro
id quidem usurpamus, sed vel ex superbia, vel
quod pejus est, ex malorum nostrorum excusa-
tione, malè enim facimus & pejus defendimus.

3. *Si veritatem dico, quare &c.*

Verè mirum est Domine JESU, quare tibi non
credimus, vel saltem non in omnibus credi-
mus. Persuasisti nobis, ut credamus abstrusa,
difficilia, supra captum nostrum; quæ verò fa-
cilia & obvia sunt, his non credimus. Quis enim
nostrum credit amandum esse inimicum, de o-
mni verbo otioso reddendam esse rationem?
Ecce ego mi JESU, qui speciali ratione tibi cre-
dere deberem, sæpe fidem dictis tuis non adhi-
beo, & si eam non ore, opere frequenter nego.

4. *Si veritatem dico.*

Utilis interrogatio his qui præsumunt, qui alios
docent. Quoties enim veritatem dicunt,
& quare tamen tam rarò, tam pauci credunt?
An in auditoribus culpa est? Non rarò quidem.
An in docentibus? frequens & in his. Damna-
tio sanè audienti & non facienti; sed & væ illi,
qui unâ tantum manu homines ad Deum trahit,
alterâ verò, exemplo scilicet suo, ab ipso repellit.
Non erat in Christo culpa, sed in Judæis, unde
merito eos arguit. Si veritatem dico, quare
non creditis mihi? sæpe tamen & in docentibus
culpa quare non creditur eis.

5. *Qui ex Deo est, verba Dei audit.*

Libenter amicus verba audit amici; si audire
non vult non est amicus, quis æque amicus
est nobis atque Deus? Ipse plus amat nos quam
ipsi nos. Cujus itaque potius verba audiemus,
quam amici Dei? Attamen quam multi sumus,
qui

qui

qui nugas & fabellas quasvis audire malumus, quam verba Dei. Audimus quidem Conciones, sed eas non ut verba Dei, sed ut verba hominum, acutè, doctè, novè excogitata attendimus, Spiritum verò, mores corrigere negligimus. Sed vè nobis, venient enim dies, quando etiam Deus verba nostra audire non volet! quanquam quid dico, venient dies, quid si jam venerunt? Quoties Deum oramus, clamamus ad Deum, nec tamen audimur à Deo? an non quâ mensurâ metimur, eadem remetitur nobis? O ovis, vis à Pastore audiri, vis ab eo curari, audi vocem ejus. En canes ob modica beneficia audiunt voces Dominorum, negligunt escas caprasque prædas, En accipitri, ad sibilum, libertatis suæ obliti, manum & vincula Domini reperunt. Tu vide, qualis sis in Deum tuum ô homo!

6. Honorifico Patrem meum.

UTinam hoc mihi sufficiat in omnibus operibus meis, ut nec oculos quæram hominum, à quibus videar aut lauder; nec reformidè judicia linguasque eorum, à quibus videar; nec frangar objicientibus se se difficultatibus & impedimentis, sed hoc unum respiciam, hoc solum præcipuumque motivum mihi sit ad omnia, Honorifico Patrem meum qui in cælis est! Sic fecisti tu mi JESU, audisti enormem blasphemiam, demonium habes; contentus fuisti negasse, Ego demonium non habeo. Non reddis contumeliam contumeliâ, non refundis convitium convitio; non minaris, non infers ruinam aliis, non quereris, non accusas. Verè honorificas Patrem tuum; at ego impius non honorifico te.

7. Et

g. Dr. L. Z.
Bicki
opert. ascel
Tomus III
N: V
58

7. *Et vos inhonorificasti me.*

Quoties propter culpam tuam pusilli scandalizantur, quoties causa es peccati alieni, quoties propter quemcunq; à virtute devias, Deo procepto beneficio gratias non agis, virtutem alienam in malum convertis; pudore, torpore, timore, id quod ad laudem Divinam facit, omittis, toties inhonorificas Christum. Mori mihi prius contingat Domine JESU, quàm justè à te audire, Tu vero inhonorificasti me, Terrent me aquæ contradictionis, ubi te Moyses & Aaron inhonorificaverunt coram populo, & mortui sunt. Honorificasti me Domine Deus in creatione, imagine tua; in redemptione, sanguine tuo, in gubernatione curâ tuâ, baptismo, fide, & caractere gratiæ tuæ; in vocatione, statu me religioso honorificasti; spondes etiam honorificationem gloriæ aeternam. Absit ergo à me, ut ego inhonorificem Te.

8. *Non quero gloriam meam.*

Omnis quidem hominis, sed præcipuè Religiosi Apostolicam vitam profitentis verum hoc stemma est Exige itaque à te rationem, an verè dicere possis, Non quero gloriam meam, non quero quæ mea sunt, sed quæ sunt JESU Christi; magna omnino hominis dignitas est, cui Deus gloriam suam concedit quærendam; nam omnes ferè homines, Deo aut furantur, aut rapiunt, aut negant, aut saltem diminuunt gloriam. Si tibi hoc munus commisit, ejus ut gloriam quæras, vel propages, vel amplifices, considera quâ fide hoc te agere oporteat. Omnia Deus dedit hominibus, & Filium suum unigenitum

genitum, solam excepit gloriam; Gloriam meam alteri non dabo, tanti Deus gloriam facit. Ama ô homo Dei gloriam; & tuam in hoc felicitatem colloca, si vitæ, honoris, aut cujuslibet boni tui, etiam maximo detrimento, gloriam Dei augere, & amplificare potes. Statueque omnia ad majorem Dei gloriam, exemplo S. IGNATII agere.

9. *Est qui querat eam.*

CONSOLATIO hæc nostra est, quia quando ego gloriam meam non quæro, quando eam propter Deum negligo, Deus curam gloriæ meæ suscipit, Deus illam quærit, mecumque hunc inquit contractum, dicens, Fili quære tu gloriam meam, ego quæram tuam, ô si hoc penetrare valeam, ut pro Dei gloria meam negligam! ut sive per ignominiam, sive per bonam famam, Dei gloriam amplificem! quia Deus in se patrocinium gloriæ meæ recipit, & pro hac temporali quam perdo, parat mihi æternam gloriæ pondus in cælo; & non solum in cælo, sed etiam in terra, nimis honorati sunt amici Dei, ut in omnibus Sanctis ejus cernimus. Confidenter ergo, anima mea, gloriam tuam despice, Divinæ te totam impende, contemptus Dei causâ, affecta: quia est, qui quærat, qui curet, qui amplificet gloriam tuam.

10. *Si quis sermonem meum servaverit, non gustabit mortem.*

QUOMODO mi JESU gustans sermonem tuum gustet mortem, cum verba æternæ vitæ habeas? cum verba tua Spiritus sint & vita? qui ergo servat verba tua, spiritum servat, vitam servat; nec mortem videbit in æternum, qui sermonem

g. DRUCK
Bicki
Opert abce
Tomus III
N: V
58

monem tuum servat in æternum; cum verba tua sine vita æterna. Da mihi, mi JESU, cor docile, & amans sermonis tui, ut vivam tibi; sint verba tua in corde, sint in ore, sint in lectione, sint in meditatione mea semper; vox enim tua dulcis, & verba tua decora; unde etiam, propter verba labiorum tuorum, (ô utinam verè dicam) sustinui vias duras; Sileant mihi verba omnium creaturarum, quoniam vanitas sunt, quoniam earum verba emortua, strepunt non vivunt, suntque sicut sonitus æris sonantis, & Cymbali tinnientis; quia non à vitali potentia procedunt, sed à collisione inanimatorum corporum: Amem verò & servem verba, & sermones tuos mi JESU in æternum.

II. *Nunquid tu major es Patre nostro Abraham?*

HÆc tepidorum vox est, quam ferventibus & reformantibus sese, corripientibus sese obijciunt. Sic enim vixerunt alii, sic viximus nos, sic vixit ille; nunquid tu es major eo? nimium esse vis Sanctus. Utinam saltim hæ voces in Religiosis Ordinibus non audiantur! verum utinam magis ego ipse eas non usurpem! mori mihi JESU prius contingat, quam talia dicere. Quod si verò illas audire, aut perferre me vis, paratum cor meum, ut scuti loco tibi sim, utque impropertiam impropertantium tibi, cadant super me; ego autem iis non movear, nec à captivitate delistam; sed illud mihi persuadeam, quod est in Ordine hoc juxta institutum suum vivat, ego vivere teneat? ad regulas enim servandas veni, non ut aliis me conformareni. Daque

mi JESU, mihi ut in lucris reponam, si in tali casu unquam aliquid patiar.

12. *Quem te ipsum facis?*

O Homo! ô Vanitas! ô Nihil! quem te ipsum facis? cur inflaris? quanti te aestimas? Sed ô homo, ô imago Dei, ô deliciae Sapientiae aeternae, ô Sanguinis Christi pretium! ô Fili Dei, quem te ipsum facis? cur te ad vana, ad turpia, ad ista vilia demittis, cum natus sis ad magna? ô Religiose! quem te ipsum facis? Postulas immunitates, exceptiones, reputationes, blandiri tibi vis de virtute, labore, antiquitate, ætate, doctrina, gradu, meritis; quem te ipsum facis? nunquid tu major es quam te Regulæ esse volunt? Implevistinè mensuram illam quam tibi vocatio tua statuit, ut nihil perfectionis quod Divina gratiâ consequi possis, prætermittas? Si nondum hæc implere cæpisti, quid extolleris? quemque te ipsum facere gestis?

DOMINICA

Palmarum.

1. *Cum appropinquasset Hierosolymis. Luc. 19.*

Triumphat JESUS appropinquans civitati suæ Sanctæ, Civitati Pacis; jam enim tempus aderat, quo, conciliato hominibus Patre, progressurus erat ad cælestem Hierusalem. Sed anima mea, ecce appropinquat etiam tibi in Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento; quid videtur tibi? triumphatnè etiam? Hierusalem cum intraret, commota est universa Civitas dicens: Quis est hic? Commoventurnè etiam ad introitum

g. Druez:
Bicki
opert. ascel
Tomus III
N: V
58